

Hand-out #9 Een gemeenschap van vragende mensen

Tekstgedeelte: Mattheüs 7:7-12

7 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden.

8 Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden.

9 Of is er iemand onder u die zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt?

10 Of als hij hem om een vis vraagt, zal hij hem een slang geven?

11 Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die tot Hem bidden.

12 Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

Inleiding

De gemeenschap van zout en licht die Jezus voor ogen heeft is een biddende gemeenschap. Daarover gaat het in deze levensles. Maar bij nader inzien gaat het niet alleen over bidden. Het gaat ook over vragen als basishouding in de gemeenschap van Jezus. Door te vragen zullen we ontvangen, van de hemelse Vader maar ook van elkaar!

De inhoud van de levensles

De les begint met een stelling (vers 7). Daarna volgt de onderbouwing, eerst met een basisbelofte (vers 8). Daarna volgen twee illustraties bij die basisbelofte (vers 9 en 10). En tenslotte trekt Jezus een conclusie (vers 11). In vers 12 vinden we de 'Gulden Regel', vaak los gebruikt, maar ook helemaal passend bij leven in de gemeenschap.

**Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden (vers 7)*

-Drie keer horen we een gebiedende wijs: bid, zoek, klop! Het getal drie doet vermoeden: dit is belangrijk! Het gaat hier om niet minder dan één van de basishoudingen in het koninkrijk van God. Opvallend is ook: het wordt niet concreet wat het object van ons bidden, zoeken en kloppen is. Er is door uitleggers van alles geopperd: de zegeningen uit de zaligsprekingen (5:3-12), wonderen en tekenen (21:22), enz. De meest overtuigende uitleg vind ik deze: het gaat om de zegeningen die te vinden en te ontvangen zijn in het koninkrijk van God.

-Twee keer horen we een passieve werkwoordsvorm (gegeven wórdén, opengedaan wórdén) en het woord 'vinden' dat ook verwijst naar iets wat aan je gebeurt. Het gaat hier steeds om ontvangen, om iets dat van de andere kant komt. Dat is één van de grote geheimen van het koninkrijk!

-Maar dan de vraag: aan wie is het bidden, zoeken en kloppen gericht? Opvallend is, dat het woord dat hier met 'bid' vertaald wordt eigenlijk betekent: vragen om te krijgen. Het is allereerst een woord dat gebruikt wordt in het intermenselijke verkeer. In de omgang met God wordt het vertaald met bidden. Dallas Willard -die altijd heel erg gericht was op innerlijke samenhang van teksten – pleit er voor in dit verband allereerst te denken aan de manier waarop mensen in de gemeenschap van Jezus volgelingen met elkaar omgaan en in verband dáármee dan ook aan de omgang met God. Willard ziet deze verzen dan ook in

nauwe samenhang met de les hiervoor, die ging over niet oordelen en elkaar niets opleggen. De beste manier om dáárin te groeien is het ontwikkelen van een houding van vragen, waarin je God en de naaste benaderd als wezens met een eigen wil.

**Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden (vers 8)*

Met de beloftevolle woorden in dit vers onderbouwt Jezus de opdracht in het vorige vers.

-Let om te beginnen op het woordje 'ieder'. Dit is een aanduiding voor 'iedereen die zich omkeert en gaat participeren in de werkelijkheid van het koninkrijk van God zoals Jezus die voor ons opent. Het koninkrijk staat open voor iedereen en wie zich omkeert en binnengaat komt in een wereld van geven en ontvangen terecht.

-Kenmerkend zijn ook de werkwoordsvormen hier. Letterlijk staat er: de vragende ... de zoekende de kloppende. De wijzen dus op een actie die gaande is en niet op voorwaarden van onze kant. En dan volgen ...

-werkwoorden in de tegenwoordige tijd: ontvangt ... vindt ... wordt opengedaan. Daaruit wordt duidelijk dat de beloften echt voor het hier-en-nu gelden. Bidden, zoeken en kloppen zijn geen inspanningen waarmee wij iets voor elkaar krijgen of verdienen, maar mogelijkheden in het koninkrijk om te kunnen ontvangen. Van God of van onze zusters en broeders.

**Of is er iemand onder u die zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt? Of als hij hem om een vis vraagt, zal hij hem een slang geven? (vers 9 en 10)*

Hier geeft Jezus dus twee illustraties bij de beloftevolle opdracht om vragend, zoekend en kloppend te leven. Het valt op dat Hij twee voorbeelden van voedsel geeft, voorbeelden die in lijn liggen bij de levensles over onbezorgdheid (6:25-34!). Blijkbaar moeten we niet zozeer denken aan tekenen en wonderen, zoals dat in 21:22 wel het geval is. Hoewel, ook de zorg voor dagelijkse dingen spreekt nooit vanzelf en blijft een wonder. Op de achtergrond klinken woorden uit het Oude Testament door over de betrouwbaarheid en trouw van God. Zie bijvoorbeeld: Jeremia 29:13 en Spreuken 8:17. In het kader van het koninkrijk krijgen deze woorden een veel rijkere en diepere betekenis. Ook hier gaat het weer over de zegeningen van het koninkrijk! Dit mogen we verwachten van de hemelse Vader, maar ook van de kinderen in zijn gezin.

**Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die tot Hem bidden (vers 11)*

Dit is de conclusie en doel van 7-11: 'de hemelse Vader, met een liefde die die van aardse ouders overstijgt, zorgt diepgaand voor de zijnen en zal nooit doof zijn voor hun vragen en gebeden.'

Aardse ouders wéten (vóór hun kinderen iets vragen) wat hun kinderen nodig hebben. Het kind hoeft het niet te vragen, wordt soms zelfs overgeslagen als het dat wel doet. De hemelse Vader zorgt in die zin overvloediger: Hij wil gevraagd worden, maar dan gééft Hij ook. Of het nu om materiële zorgen hier en nu gaat of om de zegeningen van het koninkrijk: volgens Jezus zal de Vader antwoorden.

**Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten (vers 12)*

Dit vers – ook wel de Gouden Regel genoemd – verdient een afzonderlijke bespreking. Het is in veel opzichten de climax van alles wat Jezus vanaf 5:20 onderwezen heeft. Als afsluiting van 1-12 zegt deze regel ons dit: ‘Hier vinden we het fundamentele antwoord op de dringende behoefte die ieder van ons heeft om anderen te beïnvloeden voor hun bestwil. Dat antwoord is gebed, vragen aan God. Alleen door ons vertrouwen op God is het mogelijk anderen te behandelen zoals we ze horen te behandelen.’ Valt het je op dat ons spreekwoord ‘wat gij niet wilt dat u geschiedt doe dat ook een ander niet’ veel zuiniger is dan deze regel?

De (mogelijke) betekenis voor vandaag

Vragen, zoeken en kloppen als basishouding in het koninkrijk

Volgens deze levensles is vragen, zoeken en aankloppen waartoe we worden uitgenodigd in het leven in Gods koninkrijk. Het is volgens Jezus ‘hoe het werkt’ in het koninkrijk, maar dus ook hoe we met God kunnen samenwerken in zijn rijk. Het is dus een heel belangrijk ‘werkingsprincipe’ in Gods koninkrijk, zowel richting God zelf als richting anderen in de gemeenschap.

Vragen, zoeken en kloppen zet ons dus blijikbaar in de juiste relatie tot de Ander of de ander. We maken onszelf afhankelijk van elkaar, maar ook beschikbaar. In de gemeenschap dwingen we elkaar niet in onze eigen plannen, maar we nodigen elkaar uit in vrijheid te helpen en bij te dragen. En richting God zet het ons in een relatie van afhankelijkheid, maar tegelijkertijd ook in een relatie van samenwerking en partnerschap.

Vragen in de gemeenschap van Jezus’ volgelingen

Op social media wordt nogal eens de hashtag #durftevragen gebruikt. Ik heb dat altijd een fascinerend zinnetje gevonden. Er zit een besef in van schroom: je moet echt een grens over om hulp te vragen, ook in jezelf. Maar er zit ook vertrouwen in: als ik durf te vragen zullen anderen antwoorden en in beweging komen. Er is bij anderen veel beschikbaar!

In liefdesrelaties vormen vragen en ontvangen een vreugdevolle en liefdevolle manier van leven. Op een speelse manier geven en vragen we dingen van elkaar en zoeken we samen de weg. Zo zou ook de gemeenschap van volgelingen van Jezus moeten zijn. Een gemeenschap waarin we elkaar niet (ver)oordelen maar elkaar wel bevragen. Een gemeenschap waar we elkaar onze parels (overtuigingen) niet opdringen, maar elkaar uitnodigen om mee te doen. Als ik terugkijk over de jaren kan ik aardig wat situaties bedenken waarin het aankloppen bij een broeder of zuster leidde tot doorbraken in het koninkrijk. Hoe mooi zou het zijn als we daarin groeien met elkaar.

Vragen in de gemeenschap met God

God geeft ons blijikbaar niet zomaar wat we nodig hebben maar wil gevraagd worden. Als je er goed over nadenkt is dat iets prachtigs: God behandelt ons als volwassen mensen en niet als onmondige kinderen voor wie gezorgd wordt zonder dat ze het vragen. Hij nodigt ons echt uit te vragen en samen met Hem te zoeken naar de wegen van zijn koninkrijk.

We zijn dus van harte uitgenodigd door Jezus om vrijmoedig te vragen, te zoeken en aan te kloppen bij de hemelse Vader. In het koninkrijk is een overvloed aan mogelijkheden te vinden en we mogen er gerust om vragen.

Deze les is vooral ook belangrijk als het gaat om plannen maken, voor onszelf of voor de kerk. Vragen betekent namelijk niet: God in onze plannen proberen te manipuleren. Nee, vragen betekent allereerst: je plannen laten ontstaan in antwoord op je vragen.

Willard zegt het heel mooi: 'Ik geloof dan ook dat de meest toepasselijke omschrijving van gebed gewoon is: praten met God over wat we samen aan het doen zijn. Daardoor komt de nadruk onmiddellijk te liggen op de activiteit waarmee we bezig zijn, zonder ruimte te laten voor egoïsme. In de loop van zo'n gesprek is het heel natuurlijk om dingen te vragen. (..) Dat is onze gezamenlijke levenswandel. Van daaruit bid ik.'

Onverhoorde gebeden

Het is wonderlijk dat Jezus hier – en ook eerder – geen twijfel laat bestaan over de verhooring van ons gebed tot de Vader. Onze ervaring is natuurlijk toch vaak anders. Weet Jezus dat niet? Houdt Hij daar geen rekening mee? Dat lijkt me sterk. Wat Jezus ons hier leert is denk ik dit: ook als wij niet het antwoord krijgen waar we op hoopten doet dat niets af aan de betrouwbaarheid van de Vader. Vaak zal de Vader beter weten dan wij wat nodig is. En soms blijft het een raadsel. Dat kan veel strijd en aanvechting geven, maar de aanmoediging van Jezus is om niet op te geven en te blijven vragen in de ruimte van het koninkrijk. Jezus heeft diep vertrouwen in de bedoelingen van zijn Vader.

Verdiepende vragen

1. Kun je Jezus volgen in zijn overtuiging dat vragen, zoeken en aankloppen tot de kernprincipes van het koninkrijk behoren?
2. Kun je bedenken hoe we kunnen groeien als gemeenschap in het koninkrijk als we het vragen zoals Jezus bedoelt naar elkaar toe leren beoefenen?
3. Bidden is 'praten met God over wat we samen aan het doen zijn' en 'in de loop van zo'n gesprek is het heel natuurlijk om dingen te vragen'. Is dit een goede omschrijving van bidden in het koninkrijk? Herken je het?
4. Hoe ervaar je het dat Jezus het niet over 'onverhoorde' gebeden heeft. Kun je de Vader blijven vertrouwen als het antwoord uitblijft of heel anders uitpakt dan je hoopte?
5. Kun je de Gouden Regel plaatsen in dit verband?

Oefening: Durf te vragen

Bedenk een situatie waarin je hulp nodig hebt, van God of van mensen.

Vraag jezelf af hoe je op een zuivere manier aan God of een ander kunt vragen, zoeken, aankloppen.

Wat belemmert je om het te durven? Hoe waag je de sprong?

En als je het hebt gedurfd: wat gebeurde er, wat ontving je?

Memoriseer

Mattheus 7:7 en 8 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. 8 Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden.